

[Arnth Jensen.]

Medlem Hr. Steen forleden spaaede, at Ministeriet skulde sidde, skulde vise sig, at der blev Arbejdsløshed blandt de teologiske Kandidater. Vilde den højtærede Kirkeminister da gaa samme Vej som hans Kollega?

For Resten interesserede det mig meget forleden at høre det ærede Medlem Hr. Steens Udtalelser om Kirkeministerens Sammenlægningsplaner. Jeg bestrider nemlig ikke, at der kan være Steder, hvor en Sammenlægning kan være forsvarlig, f. Eks. naar to smaa Nabosogne har hver sin Præst; men jeg mener ligesom det ærede Medlem Hr. Steen, at dette er et Spørgsmaal, der ikke bør afgøres administrativt, men der maa findes en Ordning, hvorved det bliver Rigsdagen, som faar det afgørende Ord at sige, og ikke de skiftende Kirkeministre. Og denne Ordning maa hvile paa et Grundlag, hvorved Menighedsraadene ikke sættes ud af Spillet.

Men jeg kunde ogsaa ønske at vide, om det ærede Medlem Hr. Steens Opfattelse falder sammen med det radikale Partis, og specielt kunde det interessere mig at faa at vide, hvorledes det ærede Medlem Hr. Pastor Povlsen ser paa hele dette Spørgsmaal. Billiger det ærede Medlem og hans Parti, at en Kirkeminister mod Menighedernes Ønske foretager Sammenlægninger rent administrativt? Det vil være af Betydning at vide, om det Parti, der ellers altid i kirkelig Henseende beraaber sig paa at være den rette Frihedsvogter, i dette Tilfælde ønsker at følge Kirkeministeren paa hans videre Vej eller det vil værne Menighedernes Selvstyre. De Herrer er jo i Øjeblikket i samme Baas som den højtærede Kirkeminister, saa ogsaa rent politisk set kan det have sin Interesse at høre de Herrer Mening.

En anden Sag, jeg gerne vil fremdrage for den højtærede Kirkeminister, er Spørgsmaalet om Forstaaelsen af Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde af 30. Juni 1922. Ifølge denne Lovs § 23 fastsætter Stiftsøvrigheden en Vedtægt for Orden paa Kirkegaarden. Det hedder i Loven, at der i denne Vedtægt fastsættes Bestemmelser om Gravstedernes og Gravenes Størrelse, om Betaling for Gravsteder m. m.

Det synes, som om man fra Administrationens Side forstaar det saaledes, at naar denne Vedtægt er fastsat, skal Menighedsraadene bøje sig for den, uanset hvad der staar i Loven. I Roskilde Stift har man henvist til et af Provsteforeningen udarbejdet Forslag. Dette Forslag kan i og for sig

være godt nok, hvis Menighedsraadene blot havde Lov til at slette det, de efter de stedlige Forhold ikke mener at have Brug for, men saadan er det ikke.

Nu har man i Aarhundreder ude paa Landet haft det saadan, at Gravstederne paa Sognets Kirkegaard overlodes den afdødes Familie vederlagsfrit, naar Familien ønskede det, og kun naar der udvistes meget grov LigeGYldighed for Renligholdelsen af et saadant Gravsted, blev det sløjftet efter en Aarrække af ikke mindre end 20 Aar. Denne Ordning har man været tilfreds med, og mange Menighedsraad paa Landet, jeg tror de fleste, ønsker ikke en Ændring i dette Forhold.

Men nu er det, Administrationen kommer til dem og siger: Nej, den Ordning maa I ikke have, I skal tage Betaling for Gravstederne, og I skal udstede Fæstebrev for dem. Mange Menighedsraad mener imidlertid, at dette ikke er Lovens Mening; der siges ikke i Loven „skal“, der siges kun, at der kan tages Vederlag.

For at høre Kirkeministeriets Mening om Sagen sendte et Menighedsraad følgende Spørgsmaal til Ministeriet, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal læse op:

„1. Kan et Menighedsraad, hvis det ønsker det, udlægge mere end to Gravpladser uden Betaling?

2. Kan det, naar Menighedsraadet, eventuelt Menigheden, ikke ønsker det, absolut paalægges, at der skal tages Betaling for Gravsteder for Sognets til Folkekirken hørende Beboere?

3. Har Menighedsraadet, saafremt Betaling skal tages, fri Ret til selv at bestemme Afgiftens Størrelse? “

Herpaa svarede Kirkeministeriet:

„Ad 1. Ifølge fornævnte Lovs § 25, Stykke 2, skal der kræves Betaling, naar Familiegravsteder — hvorved maa forstås Gravsteder med mere end een, eventuelt til Ægtefæller to Gravpladser — udlægges.“

Og til det andet Spørgsmaal, om Menighedsraadet selv maatte bestemme, om det vilde tage Betaling eller ej, svarer Ministeriet:

„Ifølge samme Lovbestemmelse skal der tages Betaling ogsaa for Gravsteder for Sognets til Folkekirken hørende Beboere, naar det enten drejer sig om Familiegravsteder ... eller om Gravsteder, der erhverves for længere Tid end den i Kirkegaardsvedtægten fastsatte sædvanlige Fredningstid.“

Og endelig med Hensyn til Betalingens Størrelse svarer Ministeriet, at da det er Stiftsøvrigheden, som fastsætter Ved-